

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 1 cor. 70 bani, $\frac{1}{4}$ an 5 cor., $\frac{1}{2}$ an 10 cor., 1 an 20 cor.

Pentru ducerea la casă cu 30 bani pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 2 cor. 40 bani, $\frac{1}{4}$ an 7 cor., $\frac{1}{2}$ an 14 cor., 1 an 28 cor.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 14 bani, a doua-oraă 12 bani a treia-oraă 10 bani.

Redacția și administrația: Strada Poplăcoi Nr. 15.

Se prenumără la poste și librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 10 bani se vând în Sibiu: la librăria „Tipografele”, societate pe acțiuni și la librăria L. Michaelis, strada Cisnădiei, 27. — În Alba-Iulia la librăria Weisz Bernat „la loterie”

Vorbirea domnului
Dr. Cassiu Maniu.

Primind ieri vorbirea de apărare a vrednicului avocat, *Dr. Cassiu Maniu*, azi nu mai continuăm cu schițarea începută în numărul ultim, ci dăm vorbirea în întregime:

Dle president! Dlor jurați! Obiectul pertractărilor de azi îl formează un atare cas, prin care dacă privește omul pe cartă Europei culte și vede cum Ungaria este împerejurată de state de o cultură înaltă, trebuie să se umplă de o justă îngreșare față de cultura acelor cetățeni maghiari, cari au comis faptul ce-a format basa scrierii articolilor încriminări și cari ar putea să-l aproabe. Căci fiecare din noi trebuie să aibă o conștiință, înțeleg o sumă a cunoștințelor despre ideile, cari determină faptele mici și faptele mari în viața omenescă.

Productul cel mai înalt al conștiinței individuale, sociale, naționale, este cultura sufletului; dacă privim la istoria dezvoltării acestei culturi omenesci, găsim, că omenimea atunci a început a intra în posesiunea acestui scump tezaur al inimii, când om pe om nu se mai mânca, când bătrânii încărungiți și neputincioși nu se mai uicideau, când copiii bolnăvicioși nu se sugrumau, când s'a introdus monogamia, dar' cu deosebire prin simțul de pudoare, simțul de omenie, groaza față de crime, de sânge; lăpădarea datinelor nenaturale, respectarea instituțiilor introduse sub auspiciile spiritului suveran. *Lipsa* total de această cultură ni-se prezintă nouă toți făuritorii de opreliști, cum se dovedește și municipalitatea din Baia-mare și protopretorul din Sanislău, cari s'au atins cu mâni sacrilege de sentimentele de superioară viață socială a acelor cetățeni români, cari nu 'și-au putut ține nici concertul, nici petrecerea lor, fiindu-le interzis aceasta, pe motive fără nici un fond acceptabil în mijlocul Europei, în mijlocul acelei Europe, care a învățat omenimea, că merită să trăiască, a învățat-o la civilizațiune, la umanitate, a cărei flori sublime sunt iubirea, dreptatea și bunătatea.

Cine vrea dară să pertracteze cu mine cauza aceasta, trebuie să știe, că are să se pună pe această basă comună.

Din vorbirea domnului procuror mai nainte de toate se poate constata, că în urma fatalelor înfurișări și influențe a prejudițiilor și în urma aprofundării logice a articolilor incriminați, — la această basă înaltă de înțelegere din partea d-lui nici că mă pot aștepta; ear' ce vă privește pe d-voastră, cari îi fi în cunoștința faptului, că la aprețirea justă a producătorului spiritului în vorbire și în scriere, se recere analiză gramaticală, care se bazează pe propria audițiune respective cetire, ce d-voastră, neposedând limba în care s'au scris articolii, nu o puteți face, și astfel sunteți incapabili a intra în discuțiune logică asupra materialului incriminat.

Pentru a deslega dară problema zilei acesteia de mare însemnătate pentru noi toți, cari luăm parte prin chemarea noastră de muncitori spirituali, vă provoc să vă aduceți aminte, că dreptatea omenescă cel puțin se plănăzează asupra noastră, căci vedem, că de dreptatea cea divină nici apropiu nu ne putem.

Ați auzit, dl'or, la ce se provoacă dl' procuror, ca la probele cele mai elocvente ale acușei sale nebasate; aceste sunt expresiunile: »brutalitate ungurească», »volnicie», »stupiditate ungurească», »conducătorii» noștri, cari duși între baionete etc., »internați», »coasele ruginite din pod», »pocalul care e aproape să fie plin de suferințe» și că »nu vom uita».

Vedem, că avem de a face cu un reprezentant de al statului, care se pune peste legi, căci aceea nu se poate presupune, că nu este evident în spiritul dînsului conceptul criminalist al agitațiunii, prevăzut în §. 172 p. 2. Eată adevărul juridic necontestabil, precum urmează.

Conceptul agitațiunii în legislațiunea ungurească își are rădăcina istorică în legiferările din 1848; urmele acestei legiferări le găsim în codul penal chiar în capitolul, căruia îi este subordonat și §. 172. În acest capitol conceptul agitațiunii este ecvipotent cu alte două concepte obvenitoare: »atacare» (meglámadás), »afățare» (lázítás).

La desfășurarea conceptului »afățare» atât în motivarea codului penal, cât și în judicatură, aflăm statorit, că criteriul acestor trei concepte este identic și-l constituie gradul potențat de agitațiune, ear' nu simpla agitare. Pentru-ca să știm gradațiunea obiectivă, veți fi dar' necesități a mă urmări cu cea mai mare atențiune, când vă voi espune punct de punct înțelesul comun al articolilor incriminați, când voi esplica înțelesul mai deaproape și mai depărtat al pasagelor singuratiche, când vă voi zugrăvi paralelismul verbal și real în acele enunțiațiuni și în fine, când vă voi îndrepta atențiunea asupra împrejurărilor, a motivului și scopului acestor articoli.

Dl' procuror ne-a ușurat nespun de mult partea aceasta a apărării, căci puține a putut aduce din acesti articoli pentru susținerea tezei sale și argumentațiunea sa nu-și are rădăcinile în respectul față de dreptatea logică.

Nu s'a putut gasi cuvânt mai potrivit pentru de a se pute espresa interzicerea concertelor românești, decât *brutalitatea*, care a devenit expresie tipică în lexiconul presei din întreaga țeara, emancipată de puterea guvernamentală. Noi știm cu toții, că cel mai inherent drept natural este a respinge forța cu forță, atât de inherent, încât ori-ce act brutal atinge obiectul pasiv în cea mai veche conștiință a sa omenescă despre dreptul seu. Astfel unde este ordine de drept, dreptul seu 'și-l eserecită presa, când cu ochii sei de Argus observă în sfera dreptului ori-șice fenomen de brutală procedură, îndreptată în contra nobilului instinct de manifestare socială, îl infierează după merit.

Dacă voi veni eu și voi zice despre ori-cine din această vastă sală, că-i »sărac în concepte și cari le posedă sunt corporale, va nșul a documenta contrarul, dar' nu se va simți ultragi.

Pentru-ce dară un atare s'ar simți insultat, dacă l-ar numi altul stupid, care este o denotare congruentă a paupertății spirituale de natură idiotă. Atunci ar trebui să se simtă ofensat și acela, pe care l-am numit superficial — confus — doctrinar, adecă pedant în chestii politice, cum sunt mulți în patria noastră, sau l'am numi plictisitor, sau distras, cu un cuvânt terminul stupiditate e un termen împrumutat din logică și nu din mahala.

Ceea-ce în state mai înaintate nu mai vezi, ca tâlharii, bandiții, declarații omenimii să fie în mezul nopții tirfii de lângă vatra lor și duși între baionete spre a mări rușinea simțului omenesc, ați văzut chiar d-voastră când cu procesul Memorandului. Conducătorii politici ai națiunii române, oameni de cultura europeană, jurisconsulți renumiți, literați de frunte, fosti membri străluciți ai parlamentului unguresc, spre rușinea eternă a Europei, care permite atari proceduri barbare fără recriminări internaționale, au fost ecoși chiar precum e descris în articolele incriminate, nu numai la miezul nopții, ci siliți în casa lor proprie a se culca zile întregi sub paza baionetelor, a trece dintr'o odaie într'alta sub ochii gendarmilor, a-și desface sinul în scandaloasa lor prezență. Dar' dacă ne-am îndatinat cu aceste spectacole neomenoase, nu ur-

mează, că acelea să le poată aproba presa, care este prima putere spirituală azi în toată lumea, ci din contră e datorința a le espune tuturor generațiunilor prezente și viitoare, că e o măsură politică de ordine josnică.

Când vrea un procuror să producă efect cu citațiunea coaselor ruginite, se transpune cu un jumătate secol îndărătul nostru. Principiul interpretațiunii este, că ori-ce enunțiațiune are numai un înțeles. Enunțiațiunea aceea a dlui procuror, ca să ne aducem aminte de 48, vrea să fie argument, că fiecare care a cetit acel pasagiu 'și-a adus aminte de acele vremuri, și că s'a deșteptat în el ură. Acest argument nu stă din motivul, că foarte puțini dintre cetitori au fost martori evenimentelor din 48 și noi cei de azi nu simțim nici o schimbare în sentimentele noastre reciproce zilnice, la cetirea acelu pasagiu. Așadar' argumentațiunea dlui procuror este nimicită prin contradicția cuprinsă în ea, care contradicțiune se numește »logica». Dictum de omni et nihil. Vedem dară la analiza formală și materială al argumentațiunii dlui procuror, că nu a purces deoparte din principii adevărate, și în demonstrațiunile sale în tot locul face sărituri nelogice.

Să trecem acum la părțile incriminate din articolul »Sunt lași». Pentru-ce aflați d-voastră insultă și termini afățatori în cuvântul lașitate? Când d-voastră mereu sunteți în atingere cu oameni în așa măsură, încât ați putut constata că și lașitatea e un fel de pasiune inconștientă la cei mai mulți, care numai atunci se poate imputa, când este imorală. Atare lașitate morală găsim în toți șovinistii din lume, al căror păcătoșii de steag sunt chiar șovinistii maghiari, pe cari vedem cum umblă prin Paris, Bruxella, Anvers, Roma, și spun că în Ungaria naționalitățile sunt egal îndreptățite, ear' aici acasă susțin prin rostul dlui procuror, că națiunea alcătuitoare și susținătoare de stat sunt numai Maghiarii. Să se iee bine de seamă dl' procuror al unui stat poreclit constituțional, să nu confunde principiile ungurești din 48 în mod sacrileg cu principiile revoluțiunii mari din 1789, sub a cărui steag ne înșirăm noi Români. Să nu uite, că națiunea română de câteori a apărut în istoria universală, a vârsat strălucire de glorie și de civilizațiune peste popoarele conlocuitoare. Să nu uite, că strălucirea aceasta a emanat dela romanism, și că acele popoare au împrumutat numai dela națiunea română, aceea națiune, care în restimp de 4 secoli, produce dinastia glorioasă a Corvinilor în Ungaria, a Asanizilor și Sismanizilor în Bulgaria și a lui Vasiliu I., numit și »omoritorul Bulgarilor», de grațitudinea Maghiarilor lipsă nu are și nu va avea nici-odată, oăci națiunea aceasta în 48 s'a arătat mai conștie, mai eroică decât națiunea maghiară.

Cuvinte grele sunt pentru dl' procuror, așa se vede, unde se caracterizează interzicerea concertelor românești de »șovinism împreună cu obrăznicie patriotică».

Dar' spuneți-mi, dl'or jurați, cine reprezintă azi patria ungurească, nu șovinistii?

Acei degenerați politici, cari vândând interese rigide, egoistice, se acoper cu vestimentul murdar, găurit și petecit a acelor sarbede tradiții, pe cari soarele nobil al spiritului național și clasic le-a prezentat mai întâiu ca o revelațiune grandioasă, după ființa lor adevărată lipsită de cultură și inimiză de moarte a dreptății.

Eată voi spune, dl'or, care este cuvântul care trebuie să îndestulească și inima și spiritul cu privire la situația patriei noastre. Sentimentele mari sunt espuse la fluctuațiuni mai mult decât ori-și-ce; oare nu a degenerat iubirea maternă a Agripinei, mama lui Nero, care suspiciunând că va fi omorâtă de fiul seu, a zis, că ei nu-i pasă, numai să-i fie fiul și împăratul Romanilor.

Astfel și șovinismul maghiar, ca o mamă care își uită, că tot sentimentul sublim trebuie să fie înțelept, declară celorlalte națiuni egal îndreptățite, că-i nepăsătoare față de descompunerea statului, numai să fie tot Ungurii domni. Acum vine un procuror constituțional să susțină, că statul acesta e făcut numai pentru poporul dintre Tisa și Dunăre; un teritor fără nici o însemnătate geografică sau strategică. Ar trebui să știe dl' procuror, că națiunea o formează aceia, cari prestează sânge și avere.

Statul încassează aceste prestațiuni, înrolează soldații, guvernul cheltuiește budgetul, face planuri strategice prin generalii sei. Dar' și aceea trebuie să o știm cu toții, că acei cetățeni numai până atunci formează o națiune în acest înțeles, până-când o naționalitate sau o rasă nu-și arrogă egheмония pentru sine, și e natural, de oare-ce din momentul prim al acestei eghemony de rasă nu poate fi vorba de interese colective, și statul se descompune, după colectivitatea intereselor naționale.

Cred dar' că v'am convins, dl'or, că dl' procuror susține aserțiuni nepatriotice și anticonstituționale și pare-că e cuprins de totală orbire, când nu vede de pe cartă Ungariei cum este aceea împărțită de perfect etnic.

Articolul incriminat scris cu o precizie strălucitoare de spirit și profunditate, e condus de nobleță chiar și față de poporul maghiar. El în felul seu este un product al unui spirit luminat și prin urmare obiectiv.

Eată ce zice chiar despre Maghiari: »Nu este a afăți indirect și modul cel mai laș pe poporul maghiar, căruia noi prin minte nu-i venia să împedec pe Romani în a-și petrece și concerta după plac, la răcoala și atac contra Românilor prin aceea, că se prefac a fi îngrijii de asemenea atac?»

Față de poporul maghiar aceste fi sunt sentimentele. Ear' în brutalele opriri din Baia-mare și Sanislău găsește scriitorul articolelor cu tot dreptul »culmea lașității șovinismului».

Ear' atunci când scrie Românilor care este datorința lor, e aproape sublim. Spune, că satisfacția care o doarește tot Românul demn, este să încunjure și ocaziunile de a veni în contact cu Maghiarii, până când se găsesc șovinisti între ei.

Ce ar zice dl' procuror, dacă cineva l-ar insulta demnitatea sa națională, limba cea ungurească, conștiința sa națională? Nu știu dare-ar espresiune atât de obiectivă situațiunii sale penibile sufletești, ca autorul cu peana sa briliantă?

Nu pot zice dar' altceva despre modul de argumentare al dlui procuror, decât că este product al jocului fantasiilor prefăcute în prejudețe patologice generale azi la Maghiari.

Să ne aducem aminte numai anul 48, cu care se laudă Maghiarii atât de mult; să ne aducem aminte de acei 6000 Români, cari au fost trași pe furci în scurtul restimp de 4 luni până în 9 Martie 1849 din partea Maghiarilor, cari ziceau că se luptă pentru libertate.

Acela care va zice că fundul unei căldări este soare, nu va căde în mai mare rătăcire logică, ca Ungurii când afirmă, că în 48 s'au luptat pentru sfânta libertate.

Toate constituțiunile adevărate au de basă o înaltă idee morală. Tirănia față de cetățeni de altă naționalitate, nu denoată porniri generoase, ear' simțul de libertate ce este altceva, decât generositatea triumfătoare!

A trebuit să lipsească prin urmare ori-ce idee mai înaltă în lupta lor. Rătăcirile lor de atunci a fost atât de mare și de adâncă, încât nu se poate caracteriza mai bine decât cu terminul, idee fixă, adecă nebunia, care se derivă când cineva confundă realitatea cu închipuirea, sau închipuirea cu realitate în privința unui concept.

Dl' procuror uitându-și rolul, care consistă în a se afirma cu armele logi-

cei, ear' nu cu sofisme tocite de ale șovinismului, zice, că nu avem drept a ne plânge, fiindcă avem viață frumoasă bisericească, școlară de egal îndreptățire și altele de acest soi.

Dacă privim în istoria statelor vedem că aceste instituțiuni le-a pus basa mării în istorie.

Priviți istoria Veneției d. e., care este azi un simplu municipiu italian. Dar' pe când avea simț sănătos religios, a fost regina Adriei, a fost suveranul comerțului lumii întregi.

Apoi să știe dl' procuror, că conceptele de religie, de naționalitate, de cultivare sunt postulate primordiale de ale spiritului, cari prin instinct se prefac în a doua natură a omului. Dacă nu ar fi așa, de mult ne-ar fi despoiat Ungurii și de aceste.

Dar' toate aceste afirmațiuni fantastice ale dlui procuror se toposc la prima confruntare cu articolii incriminați, și nu rămâne în urma lor, decât un resens just al naturii logice, al ființei omenesci.

Dar' mai este un moment care nu-l pot lăsa neatins, în momentele aceste solemne, când vi-e datorința să reflectați bine, să țineți sfat fiecare cu conștiința sa proprie, când trebuie să vă lăpădați de toate slăbiciunile minții.

Vă spun, dl'or jurați, ca să grijii de inima d-voastre, a cărei putere mistică țese mreaja diafană a inolațiunilor în jurul actelor mai momentuoase ale individului. Eu imi voi da silinta a vă ajuta la aceasta de sine predominire, spunându-vă obiectiv, că ce înseamnă casurile dela Baia-mare și Sanislău. Ele sunt infracțiuni odioase și spureate în sfera dreptului celui mai sacru al ospitalității.

Cine vatămă acest drept în modul cum au vătămat cei dela Baia-mare și Sanislău, cari în loc să primească cu politeță și complexantă ospitală, cu dispoziții ineccepționabile frumoasă și deamna inteligență română din părțile acele, au espulsat-o nu numai din oraș, ci de pe întreg hotarul orașului, să se instrucescă pe sine din cuvintele divinului Eschil (*Aischilos-Agamemnon*), acelaia, care în mod orgolios cu pornire desfrănată calcă în picioare cel mai sfânt drept, dreptul ospitalității, nu-i poate fi scut nici o avere, nici un tezaur.

Ear' kupaktanăscul din Baia-mare trebuie să o știe odată, că Baia-mare nu e oraș unguresc, ci este oraș fondat de străbunii Românilor de Romani că din 7 mii locuitori, după statistica din 1894 2780, adecă două mii șapte sute optzeci sunt Români, ear' restul Germani, Ruteni și Evrei, că jurul este compact românesc până la izvoarele Tisei.

Sper că am găsit calea pe care trebuie să între adevărul în mintea și inima d-voastre, vă rog fiți obiectivi și achitați pe acusat!

Sibiu, 24 Maiu 1901.

10 MAIU. Ieri, în 10 Maiu v., s'a sêrbat în România aniversarea de 20 ani ai regatului, proclamat la această zi. Sêrbările au fost strălucite cu deosebire în București. Orașul a fost pavasat și stradele înveluite în o formală pădure de stindarde tricolore. Pe strade îndesuită mare; defilarea trupelor a succed admirabil. Ziarele au apărut în ediții de lux, cu articoli de apreciere a însemnătății zilei și altă materie ocașională.

Detalii despre sêrbaare vom aduce mâne și zilele următoare. Azi, din incidentul acestei memorabile zile, ne mîrginim, a dorî României, ca unei țeri tocuite de frați dulci de ai noștri și care este în prietenie cu monarhia noastră, prosperare și ajungerea ideatelor naționale, pentru care nobilul popor al Ro-

măniei în frunte cu înțeleptul Rege și dinastia au luptat și continuă a lupta.

Chestia albaneză în camera italiană. Deputații din camera italiană au primit o broșură redactată de comitetul Albanezilor, în care se espun tristele condiții de viață ale locuitorilor din Albania, și se ridică protest în contra machinațiunilor Austro-Ungariei în afacerea Albanezilor. Este acesta al doilea caz în timpul din urmă, că Albanzii se îndreaptă cu gravaminele lor către parlamentul italian. Se așteaptă la discuții aprinse în chestia Albaniei cu ocazia dezbaterii în parlament asupra bugetului ministrului de externe.

Vacanțele de vară ale distei din Pesta vor fi de două luni. „Pol. Ert.” e informată, că până la finea lui Iunie vor trece prin discuție toate agendele pendente și în Iulie și August vor fi vacanțe. Sedințele din Septembrie vor fi mai mult formale.

Finanțele României. Formându-se sindicatul băncilor din București pentru răscumpărarea cupoanelor datoriei statului român, guvernul a încheiat cu Banca Națională o învoială pentru plățile datoriei publice. Banca va da statului un avans pe partea ce o are statul la câștigul băncii. În schimb guvernul va câștiga prelungirea privilegiului ei și ridicarea circulațiunii bancnotelor.

O desmințire. Câteva ziare opoziționale din Zagreb scriseseră zilele trecute, că banul Croației, contele Khuen-Hedervary are intenția a abzie din postul seu. „Agramer Ztg.” în numărul seu mai nou desminte această știre, declarând de scoarțuri știrile de abzie răspândite de ziarele opoziționale.

Esposeul lui Goluchowski.

Unul dintre punctele mai marcante ale lucrărilor din delegații, este, cum știm, esposeul ministrului de externe, în care se arată raporturile monarhiei noastre cu celelalte state și în general mersul politicii externe și prospectele de pace sau eventual de turburări și războaie în viitorul apropiat.

În sesiunea actuală a delegațiilor ministrul comun de externe, contele Goluchowski, și-a ținut esposeul în delegațiunea maghiară Mercuri, în 22 l. c. ocupându-se mai în detalii cu evenimentele din China, apoi cu chestiile din Orientul Europei și în fine cu raporturile dintre monarhia noastră și celelalte state.

Etată în resumat esposeul lui Goluchowski:

Ministrul și-a început esposeul cu chestia chineză. Din pricina turburărilor din China pentru sanarea situației, s'a făcut acțiunea comună a puterilor. La aceasta monarhia noastră, deși în margini restrinse conform micilor noastre interese în China, a trebuit să ia parte având obligamente de mare putere. Flota și soldații trimiși în portul dela Taku au avut însărcinare a apăra consulatul nostru, cooperând cu forțele armate ale celorlalte puteri; nu s'a intenționat deci pregătirea unei politici coloniale.

Ministrul accentuând că din despăgubire se vor restituți esposele espediției, a revenit la teritoriu, care a fost cumpărat în Tien-Tsin, arătând că acesta e de lipsă pentru apărarea intereselor noastre comerciale în China. Cumpărarea s'a făcut în condiții favorabile.

Evenimentele în Europa au decurs în liniște, la ceea-ce poate cauza e chiar chestia chineză, cu care au fost ocupate pterile.

Ce se ține de viitor nu se poate ști nimic pozitiv, mai cu seamă având în vedere cuiul de viitor din Orientul Europei. Aici este mult material ușor esplosibil și de aceea peste semnele nefavorabile, cari de un timp încoace mereu se ivesc în Balcani, nu e permis să trecem cu ușurință.

Ministrul asigură, că monarhia nu rinvește la estindere sau ocupațiune teritorială, dar de altă parte nu se pot suferi planuri sau schimbări de acele, cari în viitor ar pute deveni păgubitoare intereselor noastre; contra acestora avem datorința a pași cu toată energia și în privința aceasta nu e permis să fie nici o îndoială.

Una din aparițiunile cele mai serioase este chestiunea macedoneană și agitația pornită în jurul acestei chestiuni.

Agitațiunile de până acum ale comitetelor revoluționare din Bulgaria au provocat o regretabilă încordare între guvernele din București și Sofia și au potențat în mare măsură neliniștea și în celelalte țări vecine. De aceea nu trebuie un deosebit dar profetic pentru a recunoaște consecvențele, ce le-ar ave un conflict avut întru agudirea întregii situații în Peninsula-Balcanică. Din partea marilor puteri n'au fost întrelăsate în privința aceasta admonițiuni serioase și dacă guvernul bulgar nu poate fi cruțat de imputarea, că prin învina sa afară din cale toleranță s'a făcut pârtaș la provocarea neplăcutelor situațiuni, — trebuie de altă parte să i-se recunoască meritul, că apărând sfaturile ce i s'au dat, a luat în timpul din urmă mai multe dispoziții, cari sînt o dovadă despre laudabila sa intențiune de a-și repara după puțină neglijență servită și de a pune în cele din urmă capăt rolului nebun al comitetelor revoluționare, cari în toată puterea cuvântului figural în Bulgaria ca un al doilea guvern.

Deasemenea ar fi de dorit, ca guvernul turcesc să îmbunătățească administrația în vilajeturile macedonene.

În Sârbia este de sperat, că prin octoarea constituției celei nouă se va stabili în mod simțitor și situația politică. Din partea noastră numai bun succes dorim acestei întreprinderi.

Vorbind despre politica esternă generală, ministrul de externe constată, că monarhia înaintea pe aceleași căi sigure, pe cari de două decenii urmează în mod conștient, adică: pe calea strîmsei țineri la oaltă cu aliații sei, cu care merge paralel cultivarea cu încredere a relațiunilor complete cu celelalte puteri, și înalte de toate cu Rusia.

E adevărat, că există diferite legende despre slăbirea triplei alianțe; dar asta este tendențiositate. Nici n'ar merita a face amintire de ele, dacă pe lângă subminările de până acuma ale anumitor elemente bine cunoscute nu s'ar mai adăga năștința altor cercuri în direcția, de a aduce în nemijlocită legătură chestiunea raporturilor de alianță politică cu încheierea de tractate comerciale favorabile. Chestiunile economice au ajuns la atăta preferință, că în interesul intimității relațiunilor politice trebuie căutat un *modus vivendi*, ca să fie cât se poate mai acomodat pentru a aplana divergențele ivite în direcție economică. Crede, că cu ocazia dezbaterii tractatelor comerciale ce se vor începe în curând, atât față de Germania, cât și față de Italia divergențele ce s'ar ivi vor fi aplanate în mod echitabil și

Dar alianțele politice cari servesc scopuri cu mult mai înalte, nu se pot face pendente de aranjarea necondiționat îndestulitoare a intereselor comerciale. Căci în chipul acesta recerțările politice de stat s'ar subordona consideratiunilor de natură materială. Avantajele, ce le asigură tuturor părților aliate constelațiunea triplei alianțe, sînt o mult mai evidentă, decât se se poată abzie de ele cu una cu două.

Cu toate acestea ar fi rău, dacă agitațiunea și amăgirea sistematică făcută în pături largi ale populațiunii n'ar fi contractată, și astfel ar provoca curente, cari în urma naturii lor resvritoare și distructive ar folosi numai acelor elemente neastimpărate, cari — din motive bine cunoscute — nu pot privi cu ochi buni configurațiunea de acum a raporturilor politice. Față de astfel de machinațiuni trebuie să luăm deci poșție hotărâtă și să răspundăm în opinia publică convingerea, că o alianță politică nu este lucru, care s'ar pute face obiect de compensație, țără de a risca interese de mare ponderositate, și aceasta chiar și din acel punct de vedere, că o astfel de alianță nu e obiectul a o încheia din considerațiuni de bunăvoință ale inimii, dar mai ales de aceea, de oare-ce ea corespunde unei necesități de ordine mai înaltă.

Esposeul constată apoi, că trăim în legături de prietenie și cu toate celelalte guverne.

În fine ministrul de externe a dat deslășiri asupra bugetului departamentului seu.

Intrevederea dela Abbazia.

»Le Temps« din Paris cu data de 11 Maiu st. n. serie următoarele:

»Spre a aprecia exact importanța reală a întrevederii Regilor Greciei și României, trebuie să ne ținem la distanță egală de oficioși și de reporteri. Cei dintău reduc pe cât pot însemnătatea întrevederii; ceilalți vîd în această preludivul unor evenimente sensaționale. Adevărul este, încă odată, între aceste două extreme.

România și Grecia erau de un timp cam îndelungat în relațiuni mai mult decât rezervate. Mai multe dificultăți, una mai cu seamă, iscată dintr'un diferend de drept internațional privat — afacerea Zappa — turburaseră relațiunile normale dintre cele două state. Aranjamentul comercial încheiat acum câteva luni a fost primul pas spre apropiere. Întălnirea și schimbul de cordialități a celor doi suverani îndeplinește și cimentează această apropiere. Dar ceea-ce de acesteia toată însemnătatea ce o are, sînt împrejurările în care ea s'a produs.

Apropierea dintre Grecia și România se produce în momentul când ferebarea din Peninsula-Balcanică neliniștește lumea; când propaganda revoluționară a Macedonenilor e semnalată pe teritoriul român și până în București, prin atentate emoționatoare; când în Macedonia, mai mult decât într'un punct, supuși eleni au fost amenințați, molestați, estorfați, executați în virtutea sentenței, cum zic propagandiștii slavi, adică, fără perfrasă, asasinați. Restabilirea vechilor relațiuni dintre cele două state era indicată, avînd în vedere relațiunile comerciale și alianțele de familie. Ea mai câștigă o însemnătate politică prin faptul, că cele două țări au în Balcani aceiași adversari, în primul rînd uneltirile îndrăznețe și permanente ale Bulgariei în Macedonia.

România are un interes nu numai de mîrire, ci de existență, de a nu fi ca o insulă bătută de toate părțile de oceanul slav. Grecia consideră ca o parte integrantă a moștenirii sale patriei lui Aristotel și Alexandru. În acest moment, mai mult ca ori-cînd cutezătoare propaganda bulgară în Macedonia pare a viza pe Români și pe Greci în același timp.

Astfel apreciază situația bărbații politici din Atena. Și ei așteaptă, ca rezultat al întrevederii dela Abbazia, dacă nu o acțiune comună, cel puțin o apărare comună.

Acum câteva zile s'a sîrbat, la Nauplia, inaugurarea statuii generalului Colocotroni; regele George, care e așa de scurt în discursurile sale, a vorbit pe lung despre necesitatea de a întări trupele de uscat și de apă pentru »apărarea tradițiunilor, drepturilor și limbii elene«. Declarațiunile acestea vizau Macedonia și atitudinea Bulgarilor.

Dela ultimele reclamațiuni în contra atentatelor sîvrite în București, guvernul român a reîntrat în tăcere și expectativă; în fond însă el nu e mai puțin decis a se opune uneltirilor bulgare și e convins despre necesitatea unui acord cu cei amenințați de același pericol.

Un capitol

din „Monografia parohiei și protopopiatului gr-cat român al Sibiului”.

IOAN V. RUSU.

(1862—1901).

(Urmare).

În anul școlar 1862/7 s'a folosit pentru instrucțiune o chilie din noua casă parochială, ear' în anii următori până la 1886 a servit spre acest scop vechea casă parochială, cum biată s'a putut. Cât pentru încălzit, până la 1875 școala avu să lupte și cu lipa de lemne, căci lemnele de foc ce le primia dela oraș erau neîndestulitoare. În anul amintit însă după repețitele stăruințe ale parochului, deputatul de lemne a fost urcat la 4 orgii; de acest beneficiu se bucură școala și azi.

Timp de 12 ani s'a susținut școala între mari greutăți numai cu mica dotațiune dela oraș și cu un prea modest ajutor caritativ ce l'a primit dela cassa de păstrare din Sibiu (Hermannstädter allgemeine Sparkassa) din cuota distribuită aproape în fiecare an între școalele populare din loc fără deosebire de confesiune, în scopul proverderii acestora cu mijloacele trebuincioase de învătămînt.

Acestea erau singurele venituri, căci populațiunea săracă, pentru a cărei cultură s'a deschis această școală, nici-cînd n'a fost supusă la contribuiri în favoarea acesteia. Dar susținerea școalei cu astfel de mijloace modeste a fost posibilă numai pe lângă o remunerare de tot subțire și aproape ridicolă a învățătorilor, un lucru, care cu înaintarea timpului nu se mai putea continua. De aceea neobositul paroch, în interesul asigurării viitorului școalei a trebuit să caute în mulțimea resurselor de venit, ca astfel cu încoet să se poată îmbunătăți mai întău salariul învățătoresc într'o măsură mai corespunzătoare împrejurărilor locale.

Antăul pas mai însemnat în această direcțiune s'a făcut la 1876, când parochul puse basă unui fond școlar, ear' al doilea la 1880, în ședința reprezentanței școlare dela 27 Iunie.

Fondul școlar s'a înființat din colecte și deosebite daruri mijlocite de parochul și prin o administrare din cele mai conștiențioase până la finea anului 1880 crescuse la suma de 1406 fl. 34 or.

În ședința dela 27 Iunie 1880 la propunerea parochului reprezentanța bisericească școlară aduce hotărîrea nu numai de a se solicita la magistrat urcarea dotațiunii de 100 fl. din cassa orașului la o sumă proporționată numărului populațiunii unite și sarcinilor pu-

blice ce le poartă această populațiune, ci totodată de a se încerca și validitatea dreptului ce în puterea art. de lege XII. din 1876 îl aveau și uniții la avere universități săsești, ca comproprietari ai acesteia.

Cererea adresată în această privință magistratului a și avut rezultat pozitiv, căci reprezentanța orașului în ședința sa din 4 Octomvrie 1880 a urcat dotațiunea școlară dela 100 la 200 fl. Dar' nu cu aceeași bunăvoință a fost întimpinată încercarea de a se valida dreptul la avere administrată de universitatea săsească, deși dreptul era întemeiat prin lege pozitivă și dorința parochului și a reprezentanței bisericești școlare dela început era ușor de implinit, căci se cerea o dotațiune prea modestă și din o avere comună de vre-o 2½ milioane florini v. a., cu desconsiderarea completă a populațiunii române unite din fostul fond reg., nici-cînd nu s'a dat nici un ban pentru vre-o școală gr-cat. Era de prevăzut, că dorința justă și echitabilă a parochului și a reprezentanței bisericești școlare n'avea să se realizeze în curînd, cum nici nu s'a realizat, pe lângă toată lupta stăruitoare a celor vre-o doi deputați români, pentru o aplicare mai dreaptă a venitelor universității și în folosul tuturor comproprietarilor legali. Școala gr-cat. din Sibiu n'a încetat însă a-și reclama dreptul seu prin parochul și reprezentanța sa, care ani de-a rîndul a bătut la ușile universității, mai apelînd de câteva ori și la instanțele superioare, până-ce în sfîrșit adunarea generală în ședința sa din 2 Noemvrie 1892 a înouviințat și pentru școala de aici o dotațiune anuală stabilă de 300 fl., pe care în anul următor a urcat-o la 500 fl. v. a.

Școala gr-cat. din Sibiu e deci cea dintău și până azi singura școală gr-cat. română dotată din avere administrată de universitatea săsească. Meritul revine în prima linie stăruințelor neurtmate ale neobositului paroch.

Paralel cu luptele de ani de zile pentru a asigura școalei o dotațiune corespunzătoare, au mers stăruințele parochului pentru acquirarea unui fond, din care la timp potrivit să se poată ridica și un edificiu propriu de școală. Acest lucru s'a realizat în 1874, cînd din diferite donațiuni și colecte, pe cari de astă dată nu le mai specificăm. La 1879 o parte a fondului adunat cu multă trudă și economisare s'a plasat în realități, cumpărându-se casa, curtea și grădina din imediata vecinătate a bisericii; la 1883 la aceste realități s'au mai adăos prin cumpărare încă o parfelă cu scopul, ca aici să se zidească edificiul de școală. Aceste realități valorează azi cel puțin 4000 coroane, aducînd în folosul școalei un venit brut de aproape 400 coroane. Ambele fonduri administrate cu o economie scrupuloasă, la finea anului 1891 s'au urcat la 5788 fl., fără de a se socoti aici valoarea realităților școlare. Astfel după o crutare de 18 ani dela înființarea fondului edificîndei școale, dată fiind posibilitatea de a se realiza vechea dorință nutrită de neobositul paroch în decurs de trei decenii, în vara anului 1892 s'a clădit frumosul și solidul edificiu școlar, nu în curtea realităților școalei, ci pe vechiul fund parochial, aflat mai corespunzător, împlinindu-se în acest chip după 116 ani întocmai și intențiunea fericitei împărătese Maria Teresia, care dăruise episcopului Maior acest intravilan, cu scopul, de a se clădi pe el o biserică greco-unită și o școală »trivială».

(Va urma).

Revistă esternă.

Din Belgrad.

Guvernul a îndrumat autoritățile polițienești, ca să dețină pe agenții lui Carageorgevici, cari s'au ivit în mai multe părți ale țării.

Din Petersburg.

În 21 Maiu n. consiliul imperial rusesc, cea mai însemnată corporațiune pe lângă Tarul, și-a sîrbat iubileul, existenței de 100 de ani. Cu această ocaziune Tarul a cetit un ucaz, prin care denumește pe moștenitorul tronului de membru al consiliului imperial. La sîrbare au luat parte toți marii arhiduci.

*) Cu privire la lupta purtată de deputații români la universitatea săsească cf. broșura deputatului Dr. Stefan Pecurar: Români și universitatea fondului regiu. Sibiu, 1885.

Kitchener se retrage.

În Londra circulă vestea, că lordul Kitchener, comandantul suprem al armatelor engleze din Africa-sudică, a anunțat ministrului de războiu, că dacă nu-i vor trimite nouă și însemnate trupe auxiliare, este silit să părăsească jîmîtul de dincolo de Pretoria.

La Bruzella se vorbește chiar, că Kitchener își va cere rechemarea, dacă guvernul englez nu va da republicelor bure deplină autonomie.

Din China.

»Köln. Ztg.« anunță din Peking: Toți ambasadorii, cu excepțiunea celui american, au respins cererea Chinei pentru moderarea sumei de despăgubire.

Waldersee nu va părăsi China, până-ce curtea chineză nu se va întoarce la Peking.

Din Panciova.

— Parohie română. — Chestia ciuitului. —

— 17 Maiu 1901.

Constituirea Românilor pancioveni în parohie gr.or. românească, independentă de corelig. sîrbi, a fost o lovitură grozavă, pentru ei. În furia lor și-au perdut cumpătul, au desperat. Preoții umblau din casă în casă la credincioșii români, îi seduceau cu vorbe și promisiuni exagerate, țineau predici în biserică și școală, batjocorindu-ne în mod revoltător.

Majoritatea locuitorilor de prezent e a Sîrbilor, compusă însă din Români sîrbisafi cu forță. Acei Români au fost lăsați în voia sorții vitregi mult timp, nime nu s'a interesat de soartea lor. Administratorul parohiei noastre, părintele Ioan Stroca a fost primul, care a simțit acest rău mare. Espus multor greutăți și neajunsuri, mai în toată ziua venia din comuna Omolița (atunci era administratorul parohiei de acolo) și a început să tragă primele breze în ogorul împetrit. Și nu a muncit înzădar. Împreună cu dl protopr. Trifon Miclea ne-au deșteptat din letargia cumpănită în care zeci de ani am dormit, reinviînd simțul național în piepturile noastre.

Durere însă, că pe dl administrator în curînd o să-l pierdem.

Fiind întărit de capelan pe lângă parochul din Criciora, consistorul diecesan l'a absolvat dela administrarea comunei noastre bisericești. Dispozițiunea aceasta a Venerabilului consistor însă nu corespunde intereselor comunei noastre bisericești, cu atât mai mult, căci se știe, că grelele lupte ierarhice, tocmă acum din zi în zi iau dimensiuni tot mai mari, și ei cunoaște mai bine împrejurările, situațiunea noastră.

Nu voies să esagerez cînd zic, că depărtarea sa, pentru noi e o lovitură mare, ba ce e mai trist și dureros — după-cum aud — chiar existența noastră ca parohie independentă de coreligionarii sîrbi ar fi periclitată.

Comitetul nostru parochial, în urma dispozițiunii Ven. consistor, îndată a fost convocat la o ședință estraordinară și unanim a hotărît, ca să roage pe Ven. consistor, că decial prin care părintele Stroca e absolvat dela administrarea parohiei noastre să se revoace, eventual să se țină în suspensio până la alte împrejurări mai favorabile. Ce va hotări Ven. consistor, nu știu, dar' e mai mult ca sigur, că decialul din chestiune nu se va revoaca.

Succesorul părintelui Stroca e dl Iancu Cerbu.

Am zis mai sus, că în urma depărtării păr. Stroca, existența noastră, ca parohie independentă de coreligionarii sîrbi ar fi periclitată.

Aceasta însă nu e permis să se întîmple. În contra acestui rău mare, ba chiar îngrozitor, e datorința sacră atât a noului administrator parochial, cât și a credincioșilor români, ca uniți în cugete și în simțiri să lupte în contra tuturor elementelor dușmănoase, stricicioase intereselor parohiei noastre.

În primul loc părintele Cerbu, cu devotament, cu căldură se îmbrățișeaze cauza Panciovenilor, cu conștiința curată să lupte pentru înflorirea parohiei, ca o stîncă să steie în contra tuturor elementelor dușmănoase. E datorința însă și a tuturor Românilor pancioveni, ca în interesul cauzei, să-i deie mână de ajutor la toate întreprinderile salutare, în interesul parohiei.

Și aceasta cu atât mai mult trebuie să fie, căci depărtarea părintelui Stroca e favorabilă Sîrbilor, e o ocaziune binevenită, ca cu o furie și mai mare să ne persecute. Dar' punîndu-ne pe lucru, putem spera la un viitor mai fericit.

Dee bunul Dumnezeu ca așa să fie!

(Va urma).

Cronica zilei.

Sibiu, 24 Maiu a. 1901.

Adunarea generală a „Asociațiunii” se va ține anul acesta la Sibiu, în 8/21 Septembrie (Nast. Născ. de Dumnezeu) și zilele următoare.

Cum e știut, „Asociațiunea” a fost învitată la Lipova, dar' din anumite cauze locale Românii din Lipova au fost siliți a-și retrage invitația. Astfel comitetul „Asociațiunii” în gedința de alături a hotărât a convoca adunarea la Sibiu, de ceea-ce noi Sibiienii numai bucura ne putem, căci din nou ni se va da ocazia a saluta în mijlocul nostru și a îmbrățișa pe mulți frați din toate părțile teritoriului românesc.

Tricolorul la curtea împăratească. „Deșteptarea” primește din Viena următoarea scrisoare:

„Mercuri, în 15 l. c. am vizitat cu mai mulți tineri odăile curții împăreștii. În sala a doua de ceremonii am aflat un covor lucrat de mână, care reprezintă lupta dela Pojun (1685). În colțul de jos din dreapta a covorului este o emblema, care arată un cap fantastic, ear' împrejurul acestuia o impletiură din diferite panglici în colorile naționale ale popoarelor imperiului; între aceste panglici sunt și două tinute în colorile roșu-galben-albastru, una la dreapta, ear' alta la stânga emblemei.

Tricolorul în emblema susnumită e foarte curat, compoziția colorilor foarte potrivită și e între panglicile cele mai late, așa că la prima privire trebuie să se observe.

La ori-ce cas aflarea acestor colorii în odăile împăreștii argumentează îndestul îndreptățirea lor istorică, mai ales făcând acolo parte dintr'un tablou istoric.

Mulțumind pentru primirea acestor șire subsemn cu toată stima
Viena, în 3/16 Maiu 1901.

Emilian Slușanschi,
cand. jur.

Maial. Școala elementară de fete a „Reuniunii române din Sibiu” face maie, Sâmbătă, 12/25 Maiu a. c., dimineața la orele 8 excursiune în pădurea Sibiului.

Amicii și binevoitorii școlii sunt poțitiți a onora cu prezența lor această sârbare școlară.

Concertul „Reuniunii române de muzică” dat aseară în sala dela „Gesellschaftshaus” a avut un succes strălucit. A asistat un număr și ales public român din Sibiu și din împrejurimi. Din cercurile musicale ale societății săsești s'a remarcat deasemenea prezența multora. La 9½ ore seara, terminându-se concertul, întreaga societate a convenit la o masă comună în restaurantul „Stadtspark”, unde s'a celebrat în comună veselie însemnatul eveniment din viața culturală-musicală a Românilor sibiieni. Măne vom da raport amănunțit.

La fondul de 20 bani pentru acurarea unui local cu hală de vânzare pe seama „Reuniunii socalilor români din Sibiu”, au contribuit următorii: Romulus Dâmboiu, practicant la Albina, Vasile Hența, cleric estrordinar, d goara Chețu, George Dordea, econ. (Bungard), Mațeu Rusan, socal pantofar, Vasile Macrea, elev-tipograf, Lazar Devan, elev-tipograf, Alexandru Frâncu, inv. (Sugag), Teodor Orlea, contabil la „Doina”, Sofia Orlea n. Mihon, Nicolae Orlea, econom, George Orlea, măiestru faur (Câmpeni), Titu Morariu, practicant la „Albina”, Nicolae Togan, capelan, Cornel Togan, stud., Maria Beu sen. și Maria Beu jun. (Apoldul-de-jos). Ilie Moga, diacon, Victor I. Popovici, stud., ear' Achim Dordea și Ioan Ursu, elevi-tipografi, câte 40 bani, Ioan Căbașiu, (Orăcova-Galiția) 70 bani, Iacob Greavu, măiestru faur în Ocna 2 cor.

Academia Română a ținut astăzi, Vineri, o gedință publică. Dl Olănescu a ținut o conferență despre România la expoziția din Paris.

Masa studenților din Brad. Primim următoarea rectificare cu privire la contribuții din comuna Poiana pentru masa studenților din Brad: Rectific, că Ilie Georgescu, inv. dir. a contribuit 2 cor., nu 1 cor., cum din greșală vi-s'a raportat. Asemenea și „Mielu”, institut de credit 20 cor., nu 18 cor. În fine este a se ceti în listă: Sever Chetian, nu Cristian și Bozolog, nu Bozologevici. G. Părdău, dir. gimnas.

Doi omoruri s'au întâmplat ieri în Sibiu, unul pe podul de fer din Piața-mică, unde doi soldați beți su aruncat pe o biată servitoare de pe pod, rămânând cu capul sfărmat, și altul în strada Măcelarilor, unde un soldat a înfipt baioneta în pieptul unei servitoare.

Esamene. Ni-se scrie din Buda-pesta: Domnul Vasile Stan, cleric absolut, student în filosofie, a depus cu bun succes esamenul fundamental de profesor pentru specialitatea: română, maghiară și germană.

— Asemenea și domnul Lazar Tri-teanu a depus esamenul fundamental pentru specialitatea: maghiară și română.

Tricolorul în congregația din Brașov. Am amintit la timpul lui, că în congregația comitatului Brașov, ținută în 15 Maiu a. c. s'a pertractat și răspunsul dat de vicecomitele Dr. Tekel la interpelarea ce făcuse în numele Românilor în adunarea din 1 Oct. 1900 dl Dr. Aurel Mureșianu în chestia prigonirii și pedesirii mai multor Români pentru poartarea în costum lor a colorilor noastre naționale. În răspunsul sau vicecomitele a călărit tot pe tema deochiată, că adevărații Români din chestiune au fost pedepsiți, pentru-că ar fi purtat însemnele și colorile unui stat străin. La răspunsul acesta Dr. A. Mureșianu a reflectat cam următoarele:

„Aici nu se tratează de colorile României, cari în compozițiunea lor de astăzi sunt de o dată mai nouă, ci de colorile adoptate ab antiquo de poporul român dela noi și întrebunțate în costumul său. Acest tricolor, care este și al Transilvaniei, nu este împrumutat dela statul vecin român; el a fost folosit zeci de ani până în timpul mai nou chiar și sub guvernele ungurești, fără-că cineva s'ar vadă în el „colori și însemne străine”. Încât privește costumul românesc, colorile amintite sunt inerente lui, așa că chiar viceșpanul din Turda înainte cu vre-un an doi a decis în a doua instanță, că nu pot fi pedepsiți țărani, cari au fost urmăriti de gendarmi pentru aceste colorii, din cauză, că ele fac parte integrantă a costumului și nu li-se poate atribui intențiunea de a demonstra contra statului ungar.”

Punându-se la vot, răspunsul vice-comitelui s'a luat la cunoștință cu majoritate de vre-o 10 voturi.

Noua societate istorică română. Cetim în „Conservatorul”: În urma apelului ce eminentul nostru istoric și arheolog, dl Gr. Tocilescu, profesor universitar, a adresat bărbăților de știință cari doresc a vedea la noi în țară propășirea studiilor și cercetărilor istorice, mai mulți profesori și oameni de literă au răspuns invitațiunii, și Sâmbătă, în 5 Maiu, la ora 5 și jum. p. m. s'au întrunit în palatul Ateneului pentru a pune bazele unei societăți istorice române.

Printre persoanele prezente erau d-nii V. A. Urechă, N. Quintescu, Th. Văcărescu, Nicolae Ionescu, G. Lahovari, Gr. Tocilescu, N. Densușianu, Ionescu-Gion, C. Protopopescu-Argeș, Gr. Lahovari, general Brătianu, Dr. Vitzu, Dr. Felix, Stăncescu, Marin Dimitrescu, Bărbulescu, etc. etc.

Ședința se deschide sub președinția dlui George Lahovari, asistat de dl C. Protopopescu-Argeș, secretar. Dl Gr. Tocilescu dă citire proiectului de statute, care se votează cu mici adăogiri și modificări. Se constituie apoi comitetul și se procede la alegerea biroului astfel: dl G. Lahovari, președinte; Gr. Tocilescu și N. Densușianu, vicepreședinți; Ionescu-Gion, secretar și vice-secretar.

Ca organ de publicitate va fi „Revista de istorie, arheologie și filologie”

Limba „străină”. Secția de construcții militare ces. și reg. din Buda-pesta a înaintat magistratului de acolo cerere, pentru a i-se concede închiderea cu zid a unui teren din Steinbruch, care formează proprietatea erarului militar. Comisia capitalei ungurești însă a respins cererea dimpreună cu toate planurile alăturate pe motivul, că sunt făcute într-o limbă „străină”, adică în limba germană. — Foile maghiare sunt foarte satisfăcute de această faptă „națională”, prin care numărul „străinilor” în Ungaria s'a ridicat din nou. Cum se vede, ariicul devine tot mai obraznic!

Cum trăeste Krüger în Europa. Asupra modului cum trăeste președintele Krüger, în Europa, zărele din Amsterdam publică următoarele: Krüger se școală la gese ore dimineața. După-ce a beut cafeaua, citește o oră Biblia și-i fumează pipa, pe care în genere n'o scoate din gură decât când mănâncă. După-ce a cetit Biblia, i-se ceteșc scrisorile și telegramele, cari sosesc zilnic în număr mare. El ține mult, ca s'el se ceteșcă toate articolele anglofobe din presa franceză și cu cât aceste articole sunt mai violente, cu atât se bucură mai mult. Dacă vremea e frumoasă, el se plimbă cu trăsura, care poartă blasonul Transvaalului și ai căreia lachei poartă livrea verde ca altă dată în nenorocita republică. Șeful poliției transvaaliene, Bredell, face garda personală a președintelui.

Bresci, asasinul regelui Umberto al Italiei, s'a sinucis în închisoarea din San-Stefano, unde fusese însoțat.

Metropolitul grec din Prevesa, Kosmas, care fusese întemnițat în Iannina, a primit dela Poartă permisiunea să se întoarcă la Prevesa.

Francarea scrisorilor și a cărților postale. Direcțiunea postelor atrage din nou atențiunea celor interesați, că pentru scrisorile simple trimise în străinătate se recere marcă postală de 25 bani, ear' cărțile postale pentru străinătate costă 10 bani. Pentru Austria, Bosnia, Hertegovina, Germania, Sârbia și Muntenegru scrisorile sunt a se franca cu mărei de 10 bani, ear' cărțile postale costă 5 bani.

Vieța socială.

Maial în Alba-Iulia.

Învățătorii dela ambele școale române din Alba-Iulia invita la maialul ce-l vor aranja Luni, în 3 Iunie st. n. a. c. (a doua zi de Rosalii), în „Grădina Popilor”. Începutul la 2 ore p. m. Prețul de intrare: de persoană 80 bani; de familie a 3 persoane 2 coroane. Venitul curat este destinat ca premii elevilor la esamen. Suprasolviri se primesc cu mulțumire și se vor cuita pe cale ziaristică.

Maial în Veza (Blaj).

Duminecă, în 26 Maiu st. n. n. 1901 se va aranja în „Grădina Comșa” din Veza un maial, în folosul „Reuniunii femeilor” și al „Casinei române” din Blaj. Începutul la 3 ore p. m. Prețul intrării: de persoană 1 cor.; de familie 2 cor. În cas de timp nefavorabil, maialul se amână.

MAI NOU.

Esopoul lui Goluchowski și presa austriacă.

Presa independentă din Austria este unanim de părerea, că nimenca încă n'a vorbit într'un ton așa de energic despre statele mici din Balcani, ca ministrul Goluchowski în esopoul său. Dar' condamnă declarațiunile ministrului, care pretinde, ca considerațiunile economice s'el fie subordonate considerațiunilor politice.

Concentrarea Burilor.

Burii din Capland și Oranje se concentrează. De Wett va lua comanda supremă.

ECONOMIE.

Întrunirea agricolă din Loman.

Din cercul Sebeșului-săsesc, 1 Maiu 1901.

(Raport special).

(Urmare și fine).

După-ce despre cultivarea vitelor a vorbit mai pe larg, face apoi o nimețită trecere la „însoțirile de credit sătești Raiffeisen”. Bine e să aibă economul și fenate bune și vite frumoase, dar' tot mai bine e când pe lângă acestea are și bani.

Pe langă a desfășurat însemnătatea tovărășilor de credit. Folosele ce o astfel de însoțire ar aduce întregii comune sunt de nedescris. Cu timpul chiar și pe un învățător l-ar pute susține, fiind astfel comuna scutită de aruncul învățătoresc. S'ar pute ivi necesitatea unei reparaturi la școli, biserică etc., tovrășia cu fondul ei de rezervă sare într'ajutor.

După-ce prin exemple, alcătuite după priceperea poporului, luate din viața lui, a arătat lipsa unei astfel de tovărășii ce o simte o comună și după-ce dă unele indicări și asupra modului de constituire, roagă poporul a se înscrie de membri la înființarea tovărășiei.

Mare ne-a fost mirarea, când dl preot Cucuianu a prezentat o listă, în care deja erau înscriși 50 de membri; oare insistenței harnicului părinte și a notarului Manu.

După cetirea acestei liste se procede la alegerea președintelui, cassarului și a comitetului etc.

În fine mulțumește dl secretar poporului în numele reuniunii agricole din Sibiu, pentru paciența și ascultarea ce-a dovedit-o în decursul întregii prelegeri, punând încă o dată poporului la inimă a nu uita și a nu perde din vedere leacurile, ce sunt a se întrebunța pentru vindecarea diferitelor boale economice ce ar obveni și cu încredere s'el folosească de aceste leacuri. Un întreit „Să trăească” a acoperit cuvintele prelegătorului și după-ce s'au împărțit între cei prezenți mai multe cărți folosite economului, dăruite de reuniunea centrală din Sibiu, ne-am întrunit cu toții la masa ospitală a părintelui Cucuianu.

Însuflețirea pentru tot ce ar pute aduce folos Românului, n'a putut ține pe

dl secretar mult, ca s'el nu aducă laude harnicului și de popor mult iubitelui preot Cucuianu, care are meritul cel mai mare pentru buna reușită a întrunirii de astăzi.

Regretă mult dl Tordășianu absența dlui preșident Dimitrie Comșa, care din cauză de morb n'a putut lua parte.

Părintele Cucuianu răspunde, că nu se poate atribui meritul numai persoanei d-sale, și merit au și dl notar Manu, primarul Alisie și alți frunțași din comună.

Membrii nou înființatei tovărășii, adunați la o masă, cu drag au ascultat apoi cuvintele călduroase ale dlui secretar Tordășianu, când pune la inimă, ascultare de mai marii lor, impunându-le încredere față de conducătorii lor. A mai vorbit părintele Cucuianu pentru dl preot Henteș, care întocmai cu mare însuflețire se întrepune când e vorba, ca poporul să audă un sfat și o bună închinătură dela mai marii sei. Dl Henteș închină poculul său preoți și învătători. Dl Florian laudă harnicia d-nei preotese, care în gospodărie e la culmea chemării. Gustoasele mâncări ce le-a pregătit au fost o vie dovadă despre priceperea în ramul acesta al gospodăriei. Cum putea lipsi în Loman și „Balmoșul”?

Dl secretar ridică poculul în sănătatea economului Petru Opincar, care poate servi drept model tuturor economilor cu întocmirile sale economice. Timpul e deja înaintat și noi nici că gândeam la plecarea, când dl Tordășianu încă o dată mulțumește părintelui Cucuianu pentru zelul dovedit întru îndeplinirea unui bun lucru și folositor nu numai singuracilor ci comunei întregi; mulțumește pentru buna primire și cu acestea ne-am depărtat ducând cu noi mulțumirea, că am putut asista la înființarea unei părintești gospodărie întreg neamului românesc a reuniunii agricole din comitatul Sibiului.

D-zeu se ajute!

S. M.

Bibliografie.

„Țiganiada” sau „Alexandria ai țiganească”, o preafrumoasă povestire în 12 cântări și vre-o 5000 de stichuri, scrisă acum o sută de ani, de preaiscusitul Ioan Budai Deleanu, ear' acum din nou scoasă și pe înțeles întocmit de V. O. — Editura librăriei Ciureu în Brașov. Prețul 45 cr.

„Troparele Chemării Duhului Sfânt”, compuse pe basa melodiilor comunicate de Escel. Sa I. P. S. S. domn arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu, pentru cor de bărbăți, de Timoteiu Popovici, prof. de muzică la seminarul „Andreian”. Op 10. Sibiu, 1901. Prețul unui exemplar franco 65 cr.

Tragedia Calvarului, de abb. Henry Bolo, tradusă în românește de membrii societății de lectură „Inocențiu Micu Clain” a teologilor din Blaj. Ediț. societății tiparului „Tipografiei”, societ. pe acțiuni în Sibiu. Prețul: 2 coroane, pentru România: 3 lei.

În această scriere se tratează, într'o concepțiune originală și într'un stil superb, divina tragedie a Mântuitorului. E o lectură, ce înalță fiecare suflet creștinesc, obicnuit a simți și gândi.

Traducerea e vrednică de original; pare-că nici nu e traducere. Un limbaj verde românesc, în felul scripturilor sfinte, este caracteristica esceleței traducerii, care face onoare tinerilor teologi dela Blaj. Unul singur a făcut întreaga traducere.

Înfișoarea tehnică nu desminte reputațiunea bună a atelierului „Tipografiei” noastre. Ear' broșura e în stil antic, franțuzesc și dă o formă originală și atrăgătoare. Învălișul e de hârtie pergament.

Rar se vede în piața de cărți românești o carte cu înfișoșare așa de elegantă, demnă atrăgătoare.

Scrisori către plugari, de Constantin Sandu, diplomat al școalei de agricultură dela Herăstrău.

Este o broșură a bibliotecii populare a administrației domeniului coroanei. Administrațiunea domeniului coroanei a edat până acum 19 broșuri pentru țărani, de cuprins mai cu seamă economic „Scrisori către plugari” este broșura sau cărticea a XIX-a și e împodobită cu portretele MM. LL. Regele și Regina și cu mai multe ilustrații în text.

Cărticea cuprinde mai multe capitole economice, instructive, d. e. Pluguri. — Arături. — Grape. — Sămănașul. — Despre fenate etc., scrise toate în limbaj ușor, popular.

Chestia autonomiei bisericei române unite, în șirul luptelor noastre pentru existența națională, de Lucian Bolcaș. Tipografia „Minerva”, București, 1900. Prețul cor. 1.50. De vânzare la librăriile românești. — Atragem atenția publicului nostru asupra acestui studiu din trecutul Românilor din Ungaria.

„Diplome maramureșene din sec. XIV. și XV.”, adunate și comentate de Dr. Ioan Mihályi de Apșa, avocat și protifos comitatens în Sighetul-Marmășiei (M.-Sziget). Tomul I., prețul 10 cor.; format mare octav. În acest volum se cuprind un mare număr de diplome din secolii indicați, dintre cari 310 acum ved lumina zilei pentru întâia dată. Recomandăm cu cea mai mare căldură acest prețios op în atențiunea nu numai a specialiștilor, dar' a tuturor Românilor, cari se interesează să cunoască trecutul și relațiunile etno-și geografice ale românicii Marmășiei. Aparatul științific, cu care ne prezintă dl Dr. Mihályi rezultatul muncii obositoare de scrutare a arhivelor, mănăstirilor, colecțiilor private etc. dovedește, că autorul dispune de largi cunoștințe istorice, și poate ajunge în rindul primilor noștri istoriografi. Dr. Mihályi va face un mare serviciu atât istoriei, cât și națiunii române, dacă continuând cu edarea și prelucrarea restului de documente, ce le are în posesiune, va da la o parte vârlul, ce acopere trecutul viteazului popor român din frumosu Maramureș. O astfel de întreprindere științifică merită spriginul întregului neam românesc.

— Opul se află de vânzare la autorul, dl Dr. Ioan Mihályi, în M.-Sziget

„Băncile de emisiune și circulațiune monetară”, în special Banca națională română, de A. D. Damianof. — București, editura „Nouei Reviste Române”. Prețul 1 leu 50 bani.

„Sântem o țeară săracă sau bogată din punct de vedere economic?” de V. S. Moga, București. Institutul de arte grafice „Eminescu”. 1901. Prețul 50 bani.

Tablouri românești.

La administrația „Tribunei” se află de vânzare următoarele tablouri, cari fac podoaba ori-cărei case românești:

Portretul Metropolitului Andrei baron de Șaguna . . cor. —40
Portretul Metropolitului Sterea Șuluțiu —40
Portretul profesorului Gregoriu Silași —30
Portretul Il. Sale dlui Dr. D. Radu, episcopul Lugojului . . —30
Prefectul Avram Iancu în fruntea oștirii —40
Catedrala din Blaj —60
Conferența națională dela 1894 . . 3.—
Românii la Debreșin —60

O nouă carte de contabilitate.

A eșit de sub tipar broșura „Introducere în contabilitate și contabilitate în partidă simplă”, de I. C. Panțu, profesor la școala comercială superioară din Brașov. Cartea aceasta, scrisă într'un limbaj cât se poate mai ușor, este menită a lăți cunoștințele de contabilitate dina poporul nostru. Pucerează mic-esele practice autorul stabilește regulile de lipsă și principiile contabilității, făcând un curs complet al acestei științe, astfel că ori-cine are interes se poate iniția cu ușurință în contabilitate. Recomandăm această carte cu deosebire prelegătorilor, preoților, comercianților precum și tuturor, cari stau în legătură cu băncile noastre. Cartea se estinde pe 14 coale de tip. 8º mare I—VIII+213 pag. Prețul este 2 cor. + porto postal 20 bani. Se poate procura dela librăria arhidieceșană din Sibiu, dela tipografia A. Mureșianu, librăria N. I. Ciureu în Brașov și dela librăria seminarului gr. cat. din Blaj.

Sociți în Sibiu.

La 24 Maiu n. 1901.

Hotel „Împăratul Romanilor”: Dr. Robitschek cu soția, medic de ștab din Timișoara; Wodak, admin. de mine din Brad; Bogluciu, fostier din Tinea; Borzea, sublocotenent, Ehrlinger, oficial, din Cluj; Bandu cu soția, arăndar din Săliște; Binder, econom din Mediaș; Fizeșanu, preot din Brașov; Ertel din Innsbruck, Bărnokp din Párkány, Adler din Făgăraș, Klein, Freissberger, din Viena, Csoknyay, Rosenbaum, Hecht, din Budapesta, comercianți.

Hotel „Neurhrer”: Hențiu, notar din Săliște; Veress cu fiica, învățător din Felső-Sőfalva; Roza Katz, privatieră din Blaj.

Hotel „Melsner”: Antonescu din Rimnic, Niculas din Făgăraș, privatieri, Bremes din Köln I. R., Scherg din Brașov, volajori; Greceanu, prefect din Călimănești, Salaj, comerciant din Tarnov; Fogarassi, notar din Poșaga; Girland, ospătar din Căneni.

Pentru redacție și editură responsabil: Andrei Bălțeg. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: Iosif Marshall.

Tuturor

cari sufer de podagră, de reumatism sau de nervozitate se recomandă cu căldură folosirea

„Franzbranntwein“-ului sărat

al lui

Dr. Wilhelm Wagner.

Acest „Franzbranntwein“ e și un escalent mijloc de curățenie pentru dinți și pentru gură, ear' contra mătrefii e de un deosebit efect.

Se capătă în flacon mic à 80 bani și flacon mare à 1 cor. 60 bani la următorii domni:

- în Sibiu: la farmaciștii Jikeli, Gottlieb Henrich, la comercianții Ludwig Fuchs, Friedrich Homm, Julius Ballmann, Gust. Gürtler, F. Binder, Karl Kirschner și Lud. Kurovsky.
- Neorichiu: la farmacia August Binder.
- Brasov: la farm. Oberth, Ed. Kugler com. R. Stingl, C. Danhofer, C. Papp.
- Bran: la Alexă Citu, comerciant.
- Rijnov: la Ioan Lutsch comerciant.
- Sânt-Miclăuș: la frații Vákár.
- Mediaș: la comercianții Friedrich Schuller, Joh. Buresch jun.
- Sebeșul-săseș: la farm. Ludwig Binder, com. J. Baumann și Mich. Gündisch.
- Agărbiciu: la oom. Joh. Schuller.
- Avrig: la farm. Sebes.
- Făgăraș: la com. J. János.
- Seliște: la farm. Dumitru Banciu.
- Agnita: la com. Mich. Lang.
- Seica-mare: la farm. Binder.
- Alud: la farm. Papp.
- Câmpeni: la farm. Binder.
- Ofenbala: la farm. Schmidt.
- Odorheul-săseș: la com. Otto v. Steinburg, Bago Gyula, Farczádi Károly, Mathé János Gergely János și O. Sterba.
- în Cristurul-săseș: la Gergely J.
- Mureș-Osorheiu: la comerciantul Kauppe & Eckwert.
- Ciuc-Sereda: la com. Nagy Gyula, Tróhan József.
- Ghierglio-Ditro: la com. Veress Sándor.
- Ratosnya: la com. A. Dienesch.
- O-Tolpica: la farm. Pánczél Sándor.
- Baróth: la com. Daniel Ferencz.
- Mureș-Deda: la farm. Czaich Gyula.
- Reghinul-săseș: la com. Karl Fronius, la farm. Czoppelt și Wermescher.
- Bistrița: la farmacia orășenească lui F. Herberth, Friedrich Schuster, Alb. Zinz, la com. Karl Betsch, Karl Nussbächer, Karl Schuster, Alb. Schmidt, J. Schuller, A. Daday, Franz Kabdebo, J. Nösner, S. Wermescher, Joh. Lutsch, succesorul lui Kühnelt și M. Keresztes.
- Rodna-veche: la farm. Fleischer.
- Dorna-Vatra: la farm. Fritsch, com. Lenkisch și A. Süß.
- Dej: la com. Nik. Ferencz.
- Caransebeș: la farm. Philipp J. Müller.
- Biserica-albă: la Joh. Stefanovics, Herm. Engelmayer, com. Josef Kremling și Nic. Faul.
- Vérșet: la H. Untergutsch.

Depositor principal la:

Iul. Wagner, farmacist în Teaca, Transilvania.

Pentru revânzătorii se trimite cu rambursă postală 5 chlg. Post-Colli franco cu [6] 17— 30% rabat. Lădița și ambalajul gratis.

Din editura „Tipografiei“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 80 bani.
7. Tein legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
8. Colăcăritul. Obiceiurile teranilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 16 bani.
13. Răstăm de mamă. Legendă populară din gîrul Năstodului. De George Coșbuc. Un exemplar 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némceová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu 80 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, fragmentări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 16 bani.
17. Pe pământul Turului de George Coșbuc. Un exemplar 16 bani.
18. Căldăruga cu trei picloare. Poveste francească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genyray. Un exemplar 16 bani.
19. Cămpotica. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 16 bani.
20. Un pețitor îndărălnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1866). Un exemplar 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teard. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasmile lui Nicolae Goja. Un exemplar 40 bani.
25. Drama mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. Un exemplar 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasmile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 40 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 20 bani.
29. Sgarăritul. Comedie de Meliére. Un exemplar 60 bani.
30. Lumee proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 10 bani.
34. Spice de aur. Cules de dascălul Ioan F. Lezar. Un exemplar 20 bani.
35. Un idil în Ropeni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Meșu. Un exemplar 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Meșu. Un exemplar 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonia Ghislar soni. Un exemplar 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Iga Meșu. Un exemplar 30 bani.
43. Mica Fădă. De George Sand. Un exemplar 60 bani.
44. Rusaliu pînărarul. Poveste de Nicolae Trăbănta. Un exemplar 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru. Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 40 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Tradusă din limba rusă de Enes Hedoș. Un exemplar 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 16 bani.
48. Poezii populare. Căntece bătrânești. Din culegerile lui I. Pop Reteganul. Un exemplar 20 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și pe tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Se află de vînsare în librăria W. Krafft în Sibiu.

„Foaia Poporului“,

este cea mai bună și mai ieftină gazetă populară.

„Foaia Poporului“

ese în fiecare Duminică, în format ecart mare, cu cuprins bogat politic-național, economic, literar, informativ etc. și cu ilustrațiuni.

Pentru-ca fiecare știutor de carte se poată abona această foaie

„Foaia Poporului“

va costa numai 4 cor. pe anul întreg sau 2 cor. pe jumătate de an.

Abonamentele se fac de-adreptul sau prin mandate postale la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Un băiat

deștept, din casă bună, cu cel puțin 2 clase gimnasiale ori reale se primește imediat ca **învățăcel** la „Tipografia“, societate pe acții în Sibiu.

A apărut și se află de vînzare la „Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Anuarul I.

„Reuniunii sodailor români din Sibiu“, cuprinzînd

unele date dela întemeierea ei până la 31 Decemvrie 1899

publicat de

Comitetul Reuniunii.

Prețul 1 cor. 20 bani, cu porto postal 1 cor. 40 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu.

Se află de vînzare:

HOMO SUM.

ROMAN

DE GEORGE EBERS.

Prețul 2 cor. sau 2 lei 50 bani.

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Cu preț redus.

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andreiu bar. de Șaguna

și Alexandru Sterca Șaluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 40 bani.

„Tipografia“,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 40 bani.

Se află de vînzare la:

Librăria W. Krafft.

Portretul

lui

Dr. Gregoriu Silași

lucrat după o fotografie, tipărit pe carton fin, în mărime de 24x32 cm. îl trimite francat pentru 30 bani.

„Tipografia“, soc. pe acțiuni

Cartea

Stuparilor săteni

de Romul Simu, învătător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibiului“.

Prețul 70 bani plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol adăsc simțit la literatură stupăritului. Broșura este scrisă de un fruntaș învătător, stupar priceput. Ea răsfeacă pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă cu deosebire ca premii între școalele noastre de tot soiul.

Se vinde la

Librăria W. Krafft.

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall.

Mare deposit

de

CĂRȚI COMERCIALE

de tot felul,

marfă mai ieftină, precum și cărți din stofă de documente foarte fină

la

W. KRAFFT în SIBIU.

[172] 1—10

Descrierea Ardealului.

Cine vrea să cunoască frumoasa țeară a Ardealului, și cu deosebire Munții Apuseni, patria lui Eoria și Ianou, să citească scrierile lui Silvestru Moldovan anume:

Țeara-Noastră,

descrierea părților sudice ale Transilvaniei și Valea-Murăgului, apoi

Zarandul și Munții-Apuseni,

Cu 9 ilustrațiuni și o schiță.

Descrierile sînt facute în fel de călătorie, cu datele și porturile Românilor și cu multe legende despre dealuri, cetăți, izvoare ș. a.

Fiecare carte costă 1 fl. (și 5 cr. porto), în România 3 lei.

Toate ziarele noastre au apreciat în cuvinte elogioase aceste descrieri, unicele ce le avem despre Transilvania în limba română.

„Liga română“, scrie între altele:

„Până astăzi n'a existat în limba română o descriere a acestor regiuni atât de interesante din mai multe puncte de vedere. Dl Silvestru Moldovan a răspuns deci prin această publicație unei trebuințe ce într'adevăr se simția la noi. Sperăm, că publicul cetitor va face acestor scrieri primirea amabilă pe care o merită.“

Comande se pot face la

Librăria W. Krafft.

Ilustrații românești!

Cărți postale

cu

ilustrații românești

„...toate n'a tot
Frumoase cât eu nici nu pot
Mai frumoase să-mi socot—
Cu mintea mea“

in

peste 20 variante,

care de care

mai fermecătoare

Se află cu prețul de 10 bani per bucată

la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu, str. Poplăcel nr. 16.

La cumpărări mai mari se dă rabat potrivit.

Tipuri admirabile.

Legea veterinară

atât de mult folositoare tuturor economilor și tuturor primăriile comunale — a eșit de sub tipar în a doua ediție îndreptată și îmbogățită. »Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului« a îngrijit ca atât limba cât și forma cărții acesteia să fie cât se poate de potrivită, pentru-ca poporul să poată pe deplin înțelege sfaturile și îndrumările ce i-se dau cu privire la: pasapoarte, tîrguri de vite, boale lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Cartea se numește:

Învătătorul Munteanu

împartășește economilor și cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

(Lecuirea vitelor)

și

BOALELE LIPICIOASE (CONTAGIOASE)

stînd cu dinșii la sfat în serile lungi de iarnă.

De

Tormay Béla.

Ediția II. revizuită — 152 pagini mari.

Cartea costă 80 bani (cu porto postal 90 bani) și se poate cumpăra dela

Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiului.